

sa radošću franjevačke braće i s molitvama u tako uzvišenom obredu svete Crkve.

Pontifikalna Misa splitskog biskupa.

Bruje orgulje i skladno u divnoj akustici nove bazilike pjeva Gloriju i Vjerovanje splitski pjevački zbor »Tomislav«. Novo svetište pruža tako veliku slobodu prostora da se služba Božja nesmetano i u živopisnom raskošju liturgičnih boja i tonova mističnim ljepotama razvija, te žalim što taj čas nemam u ruci Veronezova kista da zaustavim na besmrtnom platnu tu veličanstvenu svetu sliku, koju nosim neizbrisivo u svojoj misli.

Na večernjem ophodu sa čudotvornom Gospom od Zdravlja ogromna povorka naroda i gledalaca u špaliru. Viju se crkveni barjaci u pozlati i sjaju biskupskih infula, u bijeloj i tamnoj teoriji klera i mladih đaka, a ulicama Dobroga odjekuje pobožno molenje Ružarija i Marijine pjesme. Valjda je oko 15.000 vjernika iz bliza i daleka učestvovalo toj manifestaciji vjere i pobožnosti. U Bribirskoj tijesnoj ulici sirotinja je iznijela na duvare i prozore svojih stanova zelenilo, vaze, stare trobojnice i sagove. Prava pučka svečanost, gdje nema izvještačenosti službene parade, i sve dolazi od harna i odana srca, koje kuca danas življe no ikada.

Na povratku uz zvuk glazbene svirke jedva se turamo kroz nagomilanu lađu crkve do velikog žrtvenika. Jedva se čuje uzdignuti glas O. Stanka, provincijala, koji sa propovjedaonice blagodari Bogu i narodu na ovoj slavi kao nekoć Salamun, kada u posveti jeruzolimskog hrama u dimu žrtava i tamjana dizaše ruke zahvalnice ka Jehovi: veseli žamor oduševljenog puka koji se probija kroz vrata i teškom mukom nalazi neko mjestance u hramu. Četiri tronuta starca pod biskupskom mitrom sluša iz nebrojenih grla veličajnu zahvalnicu »Tebe Boga...«, kao da je izmorenena vojska nakon neopisivih patnja osvojila neki novi i sretni kontinent, gdje se udiše sveta i spasonosna Božja sloboda...

Savremena je kronika zabilježila mnogo toga o radu Male Braće od prvog njihova dolaska u Split iz bosanske Rame g. 1688; od gradnje samostana na Dobromu g. 1729; zapamtila je mnogo toga o divnoj prilici Gospe od Zdravlja, koja je branila ovaj kraj od kuge i drugih nevolja; no malo je zabilježila o crkvi tog samostana, koja je g. 1771 bila svečano blagoslovljena od nadbiskupa Garanjina, g. 1843 posvećena od nadbiskupa Godeassi, a sada je ustupila mjesto ovoj danas posvećenoj crkvi u modernom stilu.

Mladi serafinski đaci pjevaju na koru troglasno »Divnoj Tajni«. Iza velikog oltara između dvije kristalne vaze sa žutim i ružnim ružama viri u sjeni i tamjanu produhovljena, u poniznoj molitvi sagnuta blijeda isposnička glava jednog brata Kapucina. Je li to privedenje? Ekstaza? Ta me pojava sjeća na jednog sv. Frana iz kista neumrlag Kunzea.